

РЕШЕНИЕ

№ 2859

гр. София, 27.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 4 състав, в публично заседание на 31.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **2681** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 104 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Образувано е по жалба на „Б. Г.” Е., гр. П. срещу ревизионен акт № 5/37/05.01.2009 г., издаден от Емилия Велинова Милева на длъжност главен експерт в отдел ”Последващ контрол” в Митница П., потвърден с решение № РМ – 4416-0006 от 05.03.2009 г. на директора на Регионална митническа дирекция гр. С..

Жалбоподателят и процесуалният му представител адв. Душева изразяват подробни доводи за незаконосъобразност на обжалвания ревизионен акт. Поддържат, че неправилно митническите органи са приели, че „S.C.Butan Gas Romania SA” не е лицензиран складодържател и с оглед на това не можело да се приложи нулевата акцизна ставка по чл. 33, ал. 1, т. 4 от ЗАДС. Твърдят, че ревизионният акт е издаден при неправилно тълкуване и приложение на чл. 47, ал. 2 от Търговския закон, като изводите в него противоречат на чл. 15 (2) от Директива 94/12/ЕИО относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти. В жалбата се излагат и доводи за допуснати съществени нарушения при издаването на ревизионния доклад, които обосновават незаконосъобразност на ревизионния акт. Искат отмяната на ревизионния акт, потвърден с решение № РМ – 4416-0006 от 05.03.2009 г. на директора на РМД – С. и претендират направените по делото разноски.

Ответната страна – Д. на А. „М.”, представлявана от юрк. С изразява мотивирано становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд С. град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия № 5 от 21.08.2008 г. на началника на Митница П. е възложено извършването на ревизия на „Б. Г.” Е. за установяване на задълженията за акциз за периода от 23.02.2007 г. – 31.01.2008 г. ЗВР е връчено на представител на дружеството на 21.08.2008 г.

Резултатите от извършената ревизия са отразени в ревизионен доклад № 5/29 от 05.12.2008 г., връчен на 05.12.2008 г., срещу който задълженото лице е подало възражение № РК 4700/0178 от 20.12.2008 г. по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

С ревизионен акт № 5/37 от 05.01.2009 г., издаден от Е В П на длъжност главен експерт в отдел „Последващ контрол” в Митница П. на „Б. Г.” Е. са начислени задължения на основание чл. 20, ал. 2, т. 11 от ЗАДС в размер на 12742,52 лева за периода от 23.02.2007 г. – 31.01.2008 г. и лихви за просрочие в размер на 2091,85 лева.

В хода на ревизията е констатирано, че „Б. Г.” Е. е регистриран търговец по смисъла на чл. 57 в от ЗАДС с предмет на дейност – въвеждане на втечен нефтен Г. от други държави членки на ЕИО под режим на отложено плащане на акциз.

За м.09.2007 г. е установено, че регистрираният търговец е подал акцизна декларация вх. № РКБ47/0072 от 15.10.2007 г. за енергийни продукти в срока по ЗАДС с деклариран акцизни стоки: пропан Б./Код по КН * – 1558,000 т. с данъчна основа 1558,00 т., акцизна ставка 340 лв/т. – размер на дължимия акциз – 529720,00 лева; пропан /Код по КН */ - 17,600 т. с данъчна основа – 17,600 т.; акцизна ставка – 340 лв./т. и размер на дължимия акциз 5984,00 лева; бутилиран LPJ Г. /код по КН */ - 8,400 т. с данъчна основа 8,400 т.; акцизна ставка – 0,00 лв./т и размер на акциза – 0,00 лева. Издадени са АДД, подробно описани на стр. 11 от ревизионния доклад. За м. 11.2007 г. от „Б. Г.” Е. е подадена акцизна декларация вх. № РКБ47/0086 от 14.12.2007 г., в която са деклариран следните освободени за потребление – получени количества акцизни стоки: пропан Б. (код по КН *) – 618,810 т. с данъчна основа 618,810 т., акцизна ставка – 340 лв./т. и размер на дължимия акциз – 210395,40 лева; пропан Б. бутилки (код по КН *) . 9,800 т. с данъчна основа 9,800 т., акцизна ставка – 0,00 лв/т. и размер на дължимия акциз – 0,00 лева. За данъчен период м.12.2007 г. е установено, че „Б. Г.” Е. е подало акцизна декларация с вх. № РКБ47/0005 от 14.01.2008 г., с която са деклариран получени количества акцизни стоки: пропан (код по КН *) – 99,390 т. с данъчна основа 99,390 т., акцизна ставка – 340 лв/т. и размер на дължимия акциз – 33 796,00 лева; пропан Б. в бут. X 10 кг – 7,450 т. с данъчна основа 7,450 т.; акцизна ставка 0,00 лева/т. и размер на дължимия акциз 0,00 лв.; пропан Б. – 223,800 т. с данъчна основа 223,800 т., акцизна ставка 340 лв./т. и размер на дължимия акциз 76092,40 лева; пропан Б. в бут. X 10 кг – 9,560 т. с данъчна основа 9,560 т., акцизна ставка – 0,00 лева и размер на дължимия акциз – 0,00 лева; пропан Б. в бут. X 27 кг. – 2, 286 т. с данъчна основа 2, 268 т., акцизна ставка 0,00 лв/т. и размер на дължимия акциз – 0,00 лева.

Въз основа на така декларираните данни за м.09, м.11и м.12.2007 г. митническите органи приемат, че „Б. Г.” Е. неправилно е приложил ставката по чл. 33, ал. 1, т. 4 от ЗАДС – 0,00 лв. за 1000 кг. за въвеждането на втечен нефтен Г. в бутилки от SC Butan Gas Romania S.A. , тъй като се установявало, че румънското дружество не е лицензиран складодържател по смисъла на чл. 4 от ЗАДС (не е регистрирано търговско дружество по смисъла на Търговския закон). Прието е, че бутилките с втечен нефтен Г. не отговарят на чл. 109, ал. 2, т. 1 от ППЗАДС и следва да се приложи ставката по чл. 32, ал. 1, т. 5 от ЗАДС.

На основание чл. 20, ал. 2, т. 11 от ЗАДС е определен дължим акциз със ставка 340 лв./т. за 01.09.-30.09.2007 г. в размер на 538560 лева, от който начислен в размер на 535704,00 лева и остатък за внасяне в размер на 2 856 лева; за периода 01.11.-30.11.2007 г. – в размер на 213727, 40 лева, от който начислен от задълженото лице 210395,40 лева и дължима сума в размер на 3332,00 лева; за периода 01.12.-31.12.2007 г. – в размер на 542,22 лева и дължима сума в размер на 542,22 лева ведно с начислените лихви за забава.

Ревизионният акт е връчен на пълномощник на дружеството на 10.01.2009 г., като е подадена жалба от „Б. Г.” Е. срещу ревизионния акт до директора на РМД С. с вх. № РБ47/0006 от 20.01.2009 г. по описа на Митница П. и вх. № 4416-0006 от 29.01.2009 г. по описа на РМД С..

С решение №РМ 4416-0006 от 05.03.2009 г. на директора на РМД С. е потвърден оспорения ревизионен акт № 5/37 от 05.01.2009 г., издаден от Е В М на длъжност главен експерт в отдел „Последващ контрол” в Митница П..

В хода на съдебното производство са приети доказателствата, събрани по време на ревизията, както и е представено и прието в заверен превод разрешително за митнически склад № RO 0075340PP01 от 30.01.2004 г., издадено от Комисията за издаване на разрешителни за митнически складове и на вносители на акцизни стоки, които подлежат на маркиране – Р по отношение на „S.C.Butan Gas Romania SA” с дата на валидност, считано от 01.01.2007 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Във връзка с допустимостта на подадената от „Б. Г.” Е. жалба съдът се е произнесъл с определение от 15.04.2009 г., като счита, че не са налице категорични данни за точната дата на връчване на дружеството на решение № РМ – 4416-0006 от 05.03.2009 г. на директора на РМД С.. Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна в законоустановения срок. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗАДС за извършването на проверки и за производствата по установяване, обезпечаване и събиране на задължения за акциз се прилага ДОПК, доколкото не е предвидено друго в този закон. Нормата на чл. 104, ал. 2 посочва, че за целите на ал. 1 митническите учреждения, определени в ЗМ, имат компетенциите на териториални дирекция на НАП, Д. на А. "М." има правомощията на изпълнителен директор на НАП, а началниците на митническите учреждения имат правомощията на териториален директор. От друга страна, правомощията на органа по чл. 112, ал. 2, т.1 от ДОПК се упражняват от ръководителя на съответното териториално митническо учреждение. В процесния случай ЗВР № 5 от 21.08.2008 г. е издадена от началника на Митница П., като същата е надлежно връчена на задълженото лице. Със ЗОКО № 5/35 от 09.12.2008 г., издадена от началника на Митница П. е определена Е В М на длъжност главен експерт в отдел „Последващ контрол” в Митница П. за компетентен орган да издаде ревизионен акт на „Б. Г.” Е.. Следователно, обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен митнически орган при спазване на предвидените в чл. 104 от ЗАДС и чл. 112 и чл. 113 от ДОПК разпоредби.

Неоснователно е твърдението, изложено в жалбата за нищожност на издадения ревизионен доклад, тъй като същият не е подписан от всички лица, включени в ревизиращия екип. Ревизионното производство приключва с издаването на ревизионен акт или с акт за прекратяване на производството, като подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност е ревизионният акт, с който се установяват конкретни задължения за ревизираното лице. Следователно, неподписването на ревизионния доклад от определено лице от ревизиращия екип не е съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото крайният акт на производството – ревизионният акт е издаден от материалнокомпетентен орган.

Съдът намира, че обжалваният ревизионен акт е издаден при правилно прилагане на материалния закон. Установява се, че митническите органи са начислили задължения за акциз на „Б. Г.” Е. на основание чл. 20, ал. 2, т. 11 във връзка с ал. 1 от ЗАДС, съгласно който задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки за потребление, като е прието, че в случая освобождаването за потребление е получаването на акцизни стоки от регистриран получател под режим отложено плащане на акциз. Жалбоподателят оспорва определените задължения за акциз по съображения, че митническите органи не са признали доставчика S.C.Butan Gas Romania SA за лицензиран складодържател и с оглед на това не са приели определената от „Б. Г.” Е. нулева ставка по чл. 33, ал. 1, т. 4 от ЗАДС.

Правилно административният орган е приел, че като регистриран търговец по смисъла на чл. 57 в от ЗАДС дружеството – жалбоподател има право да получава при определени условия акцизни стоки – в настоящия случай – втечен нефтен Г. от други държави членки на ЕС под режим отложено плащане на акциз по смисъла на чл. 4, т. 28 от ЗАДС и същият не може да складира или изпраща акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз. На основание чл. 20, ал. 1 от ЗАДС задължението за заплащане на акциз възниква на датата на освобождаване на акцизните стоки за потребление. Освобождаване за потребление съгласно чл. 20, ал. 2, т. 11 от ЗАДС е получаването на акцизните стоки от регистриран търговец под режим отложено плащане на акциз.

При получаването на втечен нефтен Г. от доставчика „S.C.Butan Gas Romania SA „Б. Г.” Е. е прилагало нулева акцизна ставка, като се позовава на чл. 33, ал. 1, т. 4 и ал. 2 от ЗАДС. Във връзка с чл. 33, ал. 2 от ЗАДС нулевата ставка по чл. 33, ал. 1, т. 4 от ЗАДС се прилага за втечен нефтен Г. в съдове, използвани за отопление и битови нужди, които отговарят на изискванията на чл. 109 от ППЗАДС. По смисъла на чл. 109, ал. 2, т. 1 от ППЗАДС (в ред. си към момента на възникване на задължението) бутилките за транспортиране на втечен нефтен Г. (LPG) след пълненето им се защитават с термосвиваеми капачки, които носят фирмения знак на съответния лицензиран складодържател. По смисъла на чл. 4, т. 2 от ЗАДС „лицензиран складодържател” е търговец по смисъла на Търговския закон (ТЗ), който е получил лиценз да произвежда, складира, получава и изпраща акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз. Съгласно чл. 47, ал. 1, т. 1 от ЗАДС лицензираният складодържател може да бъде лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон или по законодателството на друга държава – членка или държава страна по Споразумението за Европейско икономическо пространство, а в чл. 47, ал.2 от ЗАДС е посочено, че търговците по смисъла на законодателството на друга държава-членка или държава страна по Споразумението за Европейско икономическо пространство осъществяват дейност като лицензиран

складодържател чрез К. в Република Б.

Изводът на митническите органи, съдържащ се в оспорения ревизионен акт, че доставчикът на процесната стока – втечен нефтен Г. (LPG) - S.C.Butan Gas Romania SA не е лицензиран складодържател по смисъла на чл. 4 от ЗАДС е правилен и обоснован. От доказателствата, събрани в хода на ревизията и съдебното производство не се установява по категоричен начин, че S.C.Butan Gas Romania SA е лицензиран складодържател. Жалбоподателят се позовава на нормата на чл. 15 (2) от Директива 92/12/ЕИО и твърди, че на румънското дружество следва да бъде признато качеството лицензиран складодържател. Съгласно цитираната разпоредба – чл. 15 (2) от Директива 92/12/ЕИО лицензираните складодържатели се считат лицензирани както за национално, така и за вътрешнообщностно движение на акцизни стоки. Правилно ответната страна чрез процесуалния си представител се позовава на спецификите на движението на акцизни стоки, намиращи под режим на отложено плащане на акциз. Движението на акцизни стоки под режим на отложено плащане на акциз се извършва само между данъчни складове, като в аргумент в тази насока може да бъде извлечен от съдържанието на чл. 15 (1) от Директива 92/12/ЕИОД, съгласно която движението на продукти, подлежащи на облагане с акциз под режим на отложено плащане на акциз, се извършва между данъчни складове. В процесния случай за доказване на качеството на румънското дружество на лицензиран складодържател жалбоподателят представя заверен превод на разрешително № RO 0075340PP01 от 30.01.2004 г. Разрешителното е издадено на S.C.Butan Gas Romania SA и същото се отнася до управлението на митнически (антрепозитен) склад. В него е посочено, че горепосоченият митнически склад има право да осъществява антрепозитна (т.е. митническа) дейност единствено на мястото и за дейностите, посочени в разрешителното при спазване на действащите законови разпоредби. Записано е, че разрешителното се отнася до следните дейности – производството на втечени петролни газове (които се използват като моторни горива, за отопление и битови нужди). В чл.4, б.”а” от Директива 92/12/ЕИО на Съвета е дадена легална дефиниция на понятието „лицензиран складодържател” – физическо или юридическо лице, имащо разрешение от компетентните власти на държава-членка в хода на своята дейност да произвежда, преработва, държи, получава и изпраща стоки, подлежащи на облагане с акциз, при условията на режим на отложено плащане на акциз съгласно правила за данъчни складове. От друга страна, в чл. 4, б. „г” от Директивата се съдържа дефиниция на понятието „регистриран търговец”, който е физически или юридическо лице без статус на лицензиран складодържател, имащо разрешение от компетентните органи на държава-членка в хода на своята дейност да получава подлежащи на облагане с акциз стоки от друга държава-членка при условията на режим на отложено плащане на акциз, като този вид търговец не може да държи или да изпраща такива стоки при условията на режим на отложено плащане на акциз. Съобразно така дадените дефиниции и с оглед особеностите на движението на стоки под режим на отложено плащане на акциз съществен елемент е получаването на съответната стока от дружеството-жалбоподател в Б. Жалбоподателят поддържа, че за да се ползва от нулевата акцизна ставка е достатъчно акцизната стока да бъде поставена под режим на отложено плащане на акциз от лицензиран складодържател по законодателството на държава-членка и същата да бъде получена от лице, които има право да получава акцизни стоки. „Б. Г.” Е. е регистриран търговец по смисъла на ЗАДС, като има правото да извършва само разрешените от закона дейности, но същият не е лицензиран складодържател и не разполага с данъчен склад. В случаите на

получаване на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз изпратени от лицензиран складодържател, притежаващ данъчен склад дължимият акциз следва да бъде начислен в момента на получаването на стоките от получателя, какъвто е „Б. Г.” Е. в качеството му на регистриран получател (а не и лицензиран складодържател).

По делото не се спори относно факта, че S.C.Butan Gas Romania SA не е осъществявало и не осъществява търговска дейност на територията на РБ. Не е необходимо румънското дружество да бъде регистрирано търговско дружество в Република Б, за да може да изпраща до „Б. Г.” Е. бутилки с Г. пропан – Б. за битови и отоплителни нужди под режим на отложено плащане на акциз. Изискването на чл. 47, ал. 2 от ЗАДС е съответният търговец по смисъла на законодателството на друга държава-членка или държава – страна по споразумението за ЕИП да осъществява дейност като лицензиран складодържател чрез К. в РБ. В процесния случай това изискване не е спазено. Освен това не се установи румънското дружество да отговаря на изискванията на румънското законодателство за лицензиран складодържател, доколкото от съдържанието на представеното разрешение не е видна възможността дружеството да произвежда, преработва, държи, получава и изпраща стоки, подлежащи на облагане с акциз при условията на режим отложено плащане на акциз. В разрешителното само е упоменато, че се дава правото в режим на преустановителни мерки относно плащането на акцизите, да получава, произвежда, трансформира, да притежава и експедира акцизни стоки – Е 5 втечнени петролни продукти и Е5 – втечнени петролни газове за отопление, но липсва обозначение, че стоките се намират в условията на режим на отложено плащане на акциз.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че правилно митническите органи са установили задължения за заплащане на акциз за процесните периоди м. 09, м. 11 и м. 12.2007 г. за „Б. Г.” Е. като регистриран търговец на основание чл. 32, ал. 1, т. 5 от ЗАДС за процесната стока – втечнен нефтен Г. (LPG). Следователно, оспореният ревизионен акт се явява законосъобразен и жалбата на „Б. Г.” Е. следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 104 от ЗАДС във връзка с чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд С. - град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Б. Г.” Е., гр. П. срещу ревизионен акт № 5/37/05.01.2009 г., издаден от Емилия Велинова Милева на длъжност главен експерт в отдел ”Последващ контрол” в Митница П., потвърден с решение № РМ – 4416-0006 от 05.03.2009 г. на директора на Регионална митническа дирекция гр. С..

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на Република Б.

СЪДИЯ: